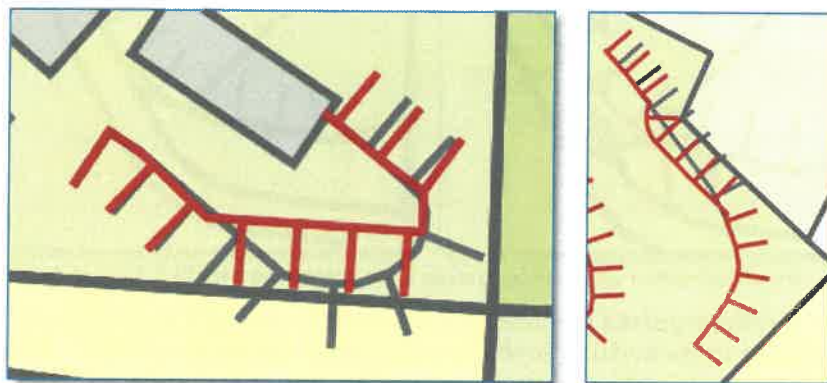

V souladu s výsledky kontrolního dne 11.12.2016 probíhal vývoj komplexních strategií řízení generalizace ve třech větvích (moduly M1, M2 a M3). Všechny moduly se primárně zaměřily na řešení problému odsunu a paralelizace liniových prvků (situace č.1, 2, 3, 5, 8, 9, 10, 13, 14, 19, 21, 22, 28, 32, 102).

Modul M1 je navržen jako specifický modul pro řešení generalizace metodou odsunu prvků v izolovaných a méně komplexních generalizačních situacích. Byl předložen k ověření na situace č. 1, 2, 3, 14, 32, 39, 58

Izolované vzorové situace jsou vyřešeny správně, na dohodnutém zkušebním území (2x2 m.l. ZM 10) však bylo prokázáno, že v řešení daného problému není aplikována tuhost prvků, čímž vzniká v některých případech nepřírozené, uměle vytvořené zalomení odsunovaného prvku, což je patrné z Tabulky č.1. Rovněž není předložený způsob řešení možné použít pro situace, kdy odsunovaný prvek protíná jiný prvek.

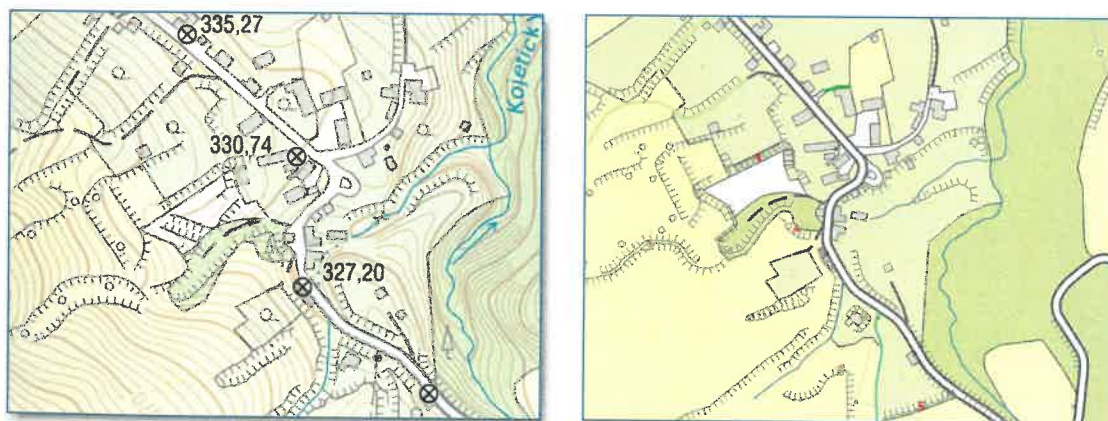

Tabulka č.1 Chybný odsun reliéfu v důsledku neimplementace tuhosti linie

Modul M1 se jeví pro výše zmíněné situace jako použitelný za předpokladu dopracování výše uvedených výhrad.

Modul M2 je založen na tzv. útoku hrubou silou, jehož principem je snaha provádět každou operaci s drobně odlišným nastavením opakovaně tak dlouho, až bude řešení akceptovatelné. Byl předložen k ověření na situace č. 1, 2, 3, 22, 36, 38, 40, 42, 58, 120

Na zkušebním území se prokázalo, že použitá metoda je možná teoreticky perspektivní, nicméně v daném rozsahu se ji nepodařilo implementovat do použitelného stavu, kdy metoda znehodnocovala vstupní data, což je patrné z Tabulky č.2.

Tabulka č.2 Správný výsledek vlevo a výsledek M2